

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Donderdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

19 April.

N E D E R L A N D E N

BRADA, den 18den April.

HOEDANIG MOETEN WIJ DE GEZINDHEID VAN HET ENGELS-
SCHE EN FRANSCH GOUVERNEMENT TEN OPZIGTE
VAN HET ONZE BESCHOUWEN?

Men kan over vele zaken van gevoelen verschillen, dit bekennen wij gaarne, de bewijzen daarvan vinden wij bijna dagelijks bij ons zelve bevestigd. Het verschil van gevoelen, omtrent staatkundige onderwerpen; wordt te grooter en menigvuldiger, naar mate die onderwerpen duisterder en ingewikkelder zijn.

Er bestaat één onderwerp, waaromtrent vele verschillend denken; hetgeen te zonderling is, daar juist dit onderwerp, ten minste naar ons inzien, zoo helder is als het zonnenlicht. Wij bedoelen, hoe men de gezindheid van de Engelsche en Fransche kabinetten ten opzichte van het onze beschouwen moet: *vroedzaam, beschermend, of vijandig gezind?*

Sommige veronderstellen het eerste, en willen om die reden, dat men deze kabinetten met verschooning, met eerbied en onderscheiding behandelde, zij vreesen voor elken, eenigzins scherpen uitval en roepen: "wat zullen deze, onzer zaak toegedane mogendheden hiervan denken; welken indruk zal deze uitval op de gemoederen maken, enz." — Zulke bemerkingen zijn nu en dan ons wel eens voorgekomen.

Wanneer wij de handelwijze der beide kabinetten, nu gedurende zeventien maanden ten opzichte van het onze gehouden, met aandacht nagaan, wanneer wij de onderscheidene daadzaken en staatsstukken, die uit dezelve zijn voortgevloeid, en vooral, wanneer wij het laatste stuk, namelijk de uitwisseling der ratificaties, ernstig overwegen, dan hebben wij redenen over dit verschil van gevoelen ons te verwonderen.

Omtrent al het nadeelige, dat in de 24 vredes-artikelen voor onze belangen en onafhankelijkheid gelegen is, zijn wij het allen eens. Omtrent het bijeenbrengen der middelen, om daaruit nieuwe strijdkrachten te vormen, ten einde door het, des noodig zijnde, aanwenden dier krachtontwikkeling, betere voorwaarden te verkrijgen, verschillen wij ook weinig of niet met hen, die, ten aanzien van het overige, met ons niet van één gevoelen zijn.

Deze middelen, deze strijdkrachten nu hebben wij in ons eigendom gevonden, en alle andere mogendheden zijn daaromtrent strikt onzijdig gebleven. Doch wat gebeurt er bij onze naburen, die in bevolking en in vele andere opzichten, behalve in de geldmiddelen wellicht, veel sterker dan wij zijn. Men zal ons toch niet willen beweren, dat de mogendheden, en wel voornamelijk de twee bovenbedoelden, eene strikte onzijdigheid, tusschen ons en hen, hebben betracht?

Wie heeft een zoogenaamd belgisch leger daargesteld? Wie hetzelfde van al het noodige voorzien? Wie heeft dat leger eenmaal ter hulp gesneld, toen wij het vernietigd hadden, en het in onze magt was, door eene penbestreek, al die voorwaarden te verkrijgen, die wij thans, waarschijnlijk, met stroomen bloeds en tonnen schats zullen moeten koopen? Wie is de aanleidende oorzaak geweest, dat wij na de dagen van Augustus 1831 weder op nieuw onze staatsschuld met millioenen moesten vermeerderen? Was het niet datzelfde Fransche kabinet, door het Engelsche gouvernement ondersteund? Wie nam de stad Antwerpen in diezelfde dagen onder zijne bescherming, en belette ons daardoor, ware het noodig geweest, eene magtige *diversie*, om, in geval van ongeluk, eenen veiligen terugtocht aan ons leger te bezorgen? Wie boezemde aan den heer *Rothschild* vertrouwen in, om geld aan België voor te schieten? Wie doet thans nog dagelijks de strijdkrachten en hulpmiddelen van België vermeerderen, ten einde, wanneer het teekel gegeven wordt, den oorlog zoo mogelijk op onzen grond over te brengen? Wie levert stof aan den *Belgischen Courier*, om te snoeven en te sporken, dat de Belgen geenszins wenschen, dat Frankrijk en Engeland Holland tot rede brengen; dat *zij dat werk alleen wel af kunnen*; terwijl de *Courier* de zekerheid heeft, dat

zijn gouvernement reeds aan het Fransche kabinet heeft gevraagd, om de Noorder-armee gereed te houden België in te trekken?

Handelden nu Pruisen, Oostenrijk en Rusland, ten onzen opzichte als Engeland en Frankrijk jegens België handelen, dan zou men minder reden hebben om de handelwijze van beide laatstgenoemde gouvernementen te berispen. Maar te blijven volhouden, — bij het bewustzijn, dat wij voor dit oogenblik, is het niet geheel *moreel*, dan toch *materieel* ALLEEN STAAN, — dat de bedoelde kabinetten, onzen dank, eerder dan onze berisping verdienen, bij het schenken van krachtadige morele en materiele hulp aan onze bitterste vijanden, die nog veel sterker in getal dan wij zijn; dit komt ons onbegrijpelijk voor.

Er zijn sommige menschen die willen bewaren, dat deze hulp het gebrek aan geld niet kan opwegen, en dat wij daarom altijd de bovenhand zullen behouden; zich op het oude spreekwoord grondende, dat *het geld de bronader van den oorlog is*. Dit is in zekere opzichten waar; en zoude, bij nog vele andere hoofdrekenen, een argument ten onzen voordeele zijn, wanneer België, namelijk, ten opzichte zijner bondgenooten met ons gelijk stond; doch wat is geld, wanneer ten laatste de soldaten ontbreken; wanneer er niet tegen vier millioenen maar tegen vier-en-veertig millioenen bewoners moet gevochten worden. Misschien nog alleen goed, om eenen *quasi* ervollen vrede te koopen, zoo als het dikwerf met de *Venetianen* plaats greep?

Zegt men, dat men Frankrijk en Engeland niet tergen moet; toegestaan, wij geloven het mede niet staatkundig, want zulke zou het tijdstip van den oorlog, die ons altijd nog grenzend aanziet, verbaasten. Het zoude misschien voor de Belgen de hulp in massa doen aanrukken, welke nu slechts bij gedeelten de grenzen van België overkomt. Doch, tusschen Frankrijk en Engeland, als twee ons toegedane bondgenooten te beschouwen en hen als vijand te tergen, ligt een middelweg en deze is: *afkeuring hunner handelwijzen ten onzen opzichte*. — *Grij en C. Perier* mogen het wel weten, dat de Hollandsche natie met verontwaardiging hunne handelingen ziet, en den griffel der geschiedenis grijpt, om die verontwaardiging onuitwisbaar voor het nageslacht op te teekenen, en aan hetzelve over te leveren.

Grondt zich nu de veronderstelling dergenen, die van een tegenovergesteld gevoelen zijn, daarop, dat beide kabinetten tot nog toe niet overgegaan zijn tot het bezigen van dwangmiddelen, ten einde het door hen geratificeerd tractaat ten uitvoer te leggen? Dan dunkt ons heeft hier eene dwaling plaats, met te veronderstellen, dat dit verwijt uit genegenheid voor Holland voortkomt; ons verzekerd houdende, dat zoo Rusland, Pruisen en Oostenrijk eenstemmig met Engeland en Frankrijk dachten, er geen oogenblik meer verlopen zou, tusschen wiffelen of ten uitvoer legging van het traktaat, niet zoo als het nu is, maar zoo, dat wij op den koop toe geheel Limburg en Noord-Brabant er nog di zouden verliezen; want omtrent het *volken-recht* hebben beide eerstgenoemde kabinetten al zeer zonnende begrippen. Dit toch zal men ons zeker toestemmen.

De goedwilligheid waarmede men deze mogendheden wil behandeld hebben, moet dus op andere gronden berusten, en wij denken die in het volgende te moeten zoeken:

Hoezeer geheel Noord-Nederland zich met de volkenzinnige gezindheid om den troon van zijnen beminden Vorst heeft betoet, en hoezeer thans de stem van hen, die zich met afgetrokken en schadelijke beginselen bezig houden, als in de woestijne kluist, zoo in daarbij de oude vrijheidsliede niet nitgedoofd. De reus van door onze voorouders met goed en bloed werden gewonnen, als een dierbaar kleinood op hunne nakomelingen overgeleverd, die nu te midden der algemeene geestdrift en hooft van genoeg bezitten om met bedaardheid den geheelen wereld te roepa na te gaan, zien voor een groot gedeelte van de werke thans door onderhandeling, weldra door het zwaard, zal worden worden, niet anders dan den eindeloozen kamp tusschen het oostelijk despotismus en de beginselen eener redelijke vrijheid. Zij zijn

nog te zeer door oude denkbeelden vooringenomen, om op te merken, dat in den onbepaalden regeringsvorm van Pruisen en Oostenrijk, zelfs van het ver gelegen Rusland, reeds eenige zaden zijn gestrooid, welke met der tijd, onder eene geschikte leiding, tot eene wezenlijke vrijheid, met het geluk der onderdanen gepaard, zullen opgroeijen. Zij bachten nog immer aan de zaden van zien, die reeds sedert veertig jaren het ongeluk van geheel westelijk Europa heeft uitgemaakt, en waarin ons Vaderland ook zeer rumschoots heeft gedeeld, dat er geene vrijheid is, daar waar de volkstam zich niet boven alles doet hooren. Zij deelen dan ook eindelijk nog in den waan, dat Frankrijk en Engeland, inzonderheid het eerste, aan het hoofd der edelste beschaving staan, dat deze de steunpilaren zijn der beginselen, welke den mensch op zijne eenige en regte waarde weten te schatten. In het vooruitzicht dan nu van dien strijd, meenen zij zich-zelfen te verheffen, door de tijdelijke belangen, waarin wij thans de vijandige gezindheid der beide mogendheden ondervinden, voor deze theorien als het ware op te offeren; zij wenschen dat men zich den weg niet afsluite, om met Frankrijk en Engeland, wanneer de oorlog van beginselen mogt aanvangen, eene lijn te trekken, zij willen dus, dat men deze beide mogendheden eensdeels niet geheel zal afwenden, anderdeels, dat wij door de natien die zij vertegenwoordigen geene voerrechtters van het despotismus zouden worden genoemd. De gevoelens, waartuit deze wenschen voortvloeijen, zijn niet gebonden te ontkennen; en dat wij ons onder de voorstanders eener redelijke vrijheid bekeeren, doen te gelijker tijd meenen wij, dat die wenschen op eene dwaling gegrond zijn; wij hebben reeds in het voorbijgaan de redenen dier meening aangegeven, dezelve verder te ontwikkelen zou ons te lang ophouden, en stellen wij dus tot eene nadere gelegenheid uit.

Men verwacht niet, dat de kamers der Staten-generaal voor het einde dezer maand hare bijeenkomsten zullen hervatten.

Maandag middag, ruim half 2 ure, is te Amsterdam, van 's Rijks werf, onder begroeting van het schoonste weder, en in tegenwoordigheid van eene talloze juichende volksmenigte, plegt statig van stapel gelopen Zr. Ms. vaartuigen van oorlog *Urania* en *van Speyk*. Van 's Rijks werf en van Zr. Ms. schepen en vaartuigen wapperden reeds vroeg in den morgen de nationale vlaggen. Het te water laten dezer beider schepen heeft in de beste orde plaats gehad. De *Urania* is een instructievaartuig, voor het Koninklijk Instituut te Medemblik bestemd. De *van Speyk* is een korvet, aan welke, gelijk men weet, op bevel des Konings, die naam is gegeven, ter verkenning van den moedigen held, die zich, ter handhaving van de eer des Vaderlands en der nationale vlag, heeft opgeofferd.

De Engelsche dagbladen van zondag den 15den dezer hebben de belangrijke tijding aangebragt, dat de lords in den vroegen morgen van zaterdag, na den geheelen nacht door de beradslagingen te hebben voortgezet, tot de tweede lezing der hervormingsbill, besluten hebben, en dat dezelve daarop met 184 tegen 175 en dus met eene meerderheid van 9 stemmen is doorgegaan. De bill zal nu verder in comité behandeld worden, wanneer men vermoedt dat in dezelve nog aanmerkelijke wijzigingen in den zin der oppositie zullen gebragt worden. Bij aldien dit het geval niet mogt zijn en de ministers zich daartegen mogten verzetten, is het zeer wel mogelijk, dat de bill bij de derde lezing, welke op voorstel van lord Gray onmiddellijk na de paasch-vakantie bepaald is, nog verworpen wordt, waarvan enkele voorbeelden bestaan.

Tot op den 14den had nog geen van de drie Noordsche mogendheden het tractaat der 24 artikelen geratificeerd.

De hertog van Baden heeft de vrijheid der drukpers aan zijn land geschonken. In andere plaatsen daarentegen wordt dezelve meer en meer beperkt. Uit Wurtzburg schrijft men, dat de maatregelen steeds strenger worden. De dagbladen de *Volkstribune*, een niet staatskundig dagblad, en het *Volkstblatt* zijn aldaar opgehaald. In Keisel is de vertooning van het *sprakeloze meisje van Portici* verboden.

Naar berichten uit Petersburg, van den 4 dezer, heeft het laatste regiment der Keizerlijke garde deszelfs intogt in die stad gedaan. Z. M. de Keizer heeft aan Z. K. H. den grootvorst Michiel bijzondere tevredenheid betuigd over de krijgstucht en de goede diens regimenten, gedurende den oorlog in Polen, alsmede over de tegenwoordige schoone houding, na zulk eenen verwoestenden strijd. Men heeft opgemerkt, dat van de vrijwilligers uit die regimenten, welke zich tot de bestorming van Warschau hadden aangeboden, slechts 33 in het leven gebleven en te Petersburg terug gekeerd zijn. Een van dezelve zijn met het kruis van St. George versierd.

Het dagblad van St. Petersburg van den 11den dezer berigt het overlijden op den 27sten Maart, van de Grootvorstin Alexandra, tweejarige dochter van den Grootvorst Michael.

In eenen brief, den 10den november, uit de omstreken van

Balasore in Indie geschreven, wordt een verschrikkelijk tafereel opgehangen van de verwoestingen, door den geweldigen orkaan in de laatste dagen van oktober, op de kusten aldaar aangerigt. Geen voorbeeld was er van eene dergelijke verwoesting bekend, en men vreesde, dat het aantal menschen, door deze ramp omgekomen, de eerste opgaven nog verre overtreffen zou. De groote weg van Madras naar Calcutta, die op zes uren afstands van Balasore ligt en in gelijke richting met de kust loopt, is door de zee, met alles wat zij in haren weg ontmoette, vernield; 150 vierkante mijlen gronds waren ter hoogte van 10 tot 15 voeten overstroomd geweest, en was de grond overal met lijken, verdronken tijgers, buffels, kalven en overblijfsels van schepen en woningen bezaaid. Alle moeite werd aangewend om door het begraven van de lijken de lucht voor besmetting te bewaren.

GRAVENHAGE, den 17den April.

De regering heeft thans geantwoord op de bedenkingen, door de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt op de ontwerpen van wetten, houdende accijnsen op turf en steenkolen, in beide welke voordragten nog verscheidene en belangrijke veranderingen zijn gebragt.

Bij die omtrent den turf wordt in het breed de noodzakelijkheid betoogd, om de staatsbehoeften, welke 18,000,000 belopen, doch waarvan 4,000,000 niet beschikbaar zijn, te dekken, als bedragende de middelen, van de regering bestaande, slechts 40,985,081; zoodat er een te kort van 13,000,000 51 bestaat. Als een der middelen om hierin te voorzien, heeft men de accijnsen op den turf en de steenkolen, aannemelijk beschouwd. Gemiddeld in derzelver bedrag, en vergezeld van bepalingen die het bewaar voor fabrieken grootendeels zullen wegnemen, moeten de bijzondere bedenkingen, welke overschieten, volkomen opgewogen worden door de erkende noodzakelijkheid om een meer voldoende belastingstelsel in te voeren; en spoedig aangenomen wordende, kan het aanpeil van den voorhanden zijnden turf, over het loopende jaar, nog eenige hulpmiddelen tot aanvulling van het te kort aanbieden.

Onder de daargestelde veranderingen in het ontwerp nopens den turf, telt men, dat de accijns op buitenlandschen turf *twintig* centen van den spon- of baggerturf, en *tien* centen van den gestoken of gegraven turf, voor de ton zal bedragen; dat als *viijde* klasse van den binnenlandschen turf zal worden gerangschikt, de lange zoowel zwarte als grauwe steek-turf, die van de hooge veenen of andere gronden, zonder voorafgaande droogmaking, af- of uitgestoken of afgegraven, en niet tot bagger gemaakt of bereid wordt, waarop den accijns, per ton, een cent zal bedragen.

Pen samien van den steenkolen-accijns is aangemerkt, dat dezelve alleen tot de buitenlandsche betrekking had; dat, mochten er steenkolen-mijnen binnenslands geopend worden, men nader op den deswege te hebben accijns zal terugkomen; en dat de accijns van buitenlandsche groen- of maatkolen tot op zes gulden nu wordt verminderd. Er zal geheel vrijdom worden verleend aan *ouerbaken*; welke niet geheel ten koste van het rijk worden gehouden. Voorts zal er vrijdoff worden verleend voor *negentienden* van de hoeveelheid steenkolen, ten dienste van de navolgende fabrieken en trafiken benoodigd, als aan aardewerksfabrieken, glasblazerijen, steen- en steenwerkfabrieken; voor *meer* *veertig* der hoeveelheid aan anker- en aanbeeldsmederijen, horakstokerijen, bier-azijnmakkerijen, bierbrouwerijen, branderijen, distilleerderijen, fermillioenstokerijen, gasfabrieken, geweerfabrieken, gieterijen van koper, lood, tin of zink, hoedenfabrieken, kamferraffinaderijen, katoendrukkerijen, klokgieterijen, kunstpotaschfabrieken, lettergieterijen, linnendrukkerijen, loodaschbranderijen, lijnziederijen, meestoven, messen- en scharenfabrieken, mousterijen, pletterijen van ijzer, koper, tin, lood of zink, pijpenfabrieken, salmionacstokerijen, salperraffinaderijen, smeersmelterijen, smelterijen van ijzer, koper, tin, lood of zink, spijkerfabrieken, sterkwaterfabrieken, stokerijen van chemische voorwerpen, niet tevens met eene apotheek wordende uitgeoefend, stoommolens, stoomwerktuigfabrieken, stroopkokerijen, suikerraffinaderijen, taanderijen, terpentijnstokerijen, traankokerijen, vrieschgroenfabrieken, zeepziederijen of makerijen, zoutketen en zwavelaffinaderijen. Ijzersmederijen en dergelijke ambachten zullen geen vrijdom genieten.

BEELGIE.

BRUSSEL, den 17den April.

Het derde hoofdstuk van het budget van binnenlandsche zaken, betreffende de openbare werken, was gisteren bij de afvaardigden aan de orde. De heer Ch. de Broeckere vroeg den minister, of men, in geval het tractaat van 15 november niet geratificeerd, en bij gevolg de vrede niet bevestigd wierd, evenwel tot de aanbesteding van den ijzeren spoorweg van Antwerpen naar Luik, tegen den 15 mei bepaald, zou overgaan en of men zich met Pruisen over het deel weg, dat over deszelfs grondgebied liep, verstaan had. De heer Dethoux, zonder de vraag direct te beantwoorden, trad in eenige bijzonderheden over den ijzeren spoorweg, en kondigde aan, dat er onderhandelingen desaangaande met Pruisen gaande waren, daarbij voegende, dat er zich geen aannemer zou opdoen, zoo op den 15 mei de vrede niet gesloten was. De heer Verklaring werd de minister door den heer Osij aangegeven, die wilde weten, wat er van de 60,000 gulden geworden was, welke het vorig jaar voor publieke werken aan het Vlaamsche hoofd waren toegestaan en niet hadden gebruikt kunnen worden, uithoofde de voortdurende bezetting door de Hollanders. De heer Dethoux deelde ter beantwoording der vraag een rapport mede over de werken aan de beide Schelde-kanalen aangelegd, doch moest bekennen dat aan het Vlaamsche hoofd niets had kunnen verrigt worden. De ijzeren spoorweg kwam alsnu op nieuw ter baan; de heer Gombrien drong den minister, zich stellig te verklaren, of men tot de aanbesteding zou overgaan, al ware de vrede niet zeker en voor dat er met Pruisen eene overeenkomst was gesloten; welke gaf tot levendige discussie aanleiding. De heer Nothomb wilde dat men de ondersewing van

geen tractaat met Pruisen afhankelijk moest maken, daar die mogendheid er om Holland's wil niet in toestemmen zou, waarop de heer de Brouckere seide, dat, dit aannemende, het ten eenemale nutteloos was de onderneming te beginnen. De heeren Destouvelles, van Meenen, Bartholomij en Julien zeiden, hunne stem aan het budget te weigeren, zoo de minister zijn voornemen niet te keuren gaf van de aanbesteding op te schorten, ten ware een wettige maatregel hem de vrijheid er toe gaf. De heer Delhaye werd ten laatste gedrongen te beloven, dat hij een ontwerp van wet zou voordragen om de kwestie in deze te beslissen. De heer Osi wilde dat deze belofte des ministers in het proces-verbaal ingelascht wierd, hetgeen de kamer echter al te beleedigend vond. De drie eerste artikels van dit hoofdstuk werden vervolgens door de kamer aangenomen.

— Bij een besluit van den 9den dezer wordt de post van directeur van het museum van kunsten en nijverheid te Brussel afgeschaft, en dezelve door eene administratieve commissie vervangen.

— Negen kompagnien van het derde regiment, in garnizoen alhier, zullen in de omstreken der stad gekantonneerd worden.

FRANKRIJK.

PARIS, den 15den April.

Van het berigt, hetwelk gisteren ten aanzien van de ratificatie van het Belgisch traktaat op de beurs was aangeplakt, zijn heden reeds verschillende lezingen in omloop, en het heeft dus in het algemeen niet het geringste vertrouwen gegeven. Integendeel wordt het bestuur door onderscheiden bladen hevig doorgestreken, dat men de geringste handelingen der mogendheden op zoo veel prijs stelt, en dus de eer der Franse natie in het oog van geheel Europa krenkt.

— Sedert een paar dagen verspreidt zich het gerucht, dat de bulletins der cholera openbaar gemaakt, niet de geheele waarheid hebben vermeld, en dat het aantal slagtoffers nog aanmerkelijk grooter is, dan men tot nu toe heeft vernomen. Hetgeen heden door den *Moniteur* omtrent den staat der ziekte gezegd wordt, is allezins geschikt om aan dit vermoeden enig geloof te doen hechten. De onmogelijkheid om zich van de nauwkeurigheid der opgaven, in de verschillende wijken door bijzondere personen gedaan, te verzekeren, heeft aanleiding gegeven, dat men zich in de beide laatste bulletins slechts tot het getal der zieken en overledenen heeft bepaald, die in de openbare gasthuizen zijn verpleegd geworden. Daar nu het getal der slagtoffers eenigzins doch niet aanmerkelijk minder is dan dat van vorige dagen, zoo moet men aannemen, hetzij dat men te voren eveneens heeft behandeld, hetzij dat alle verzekeringen omtrent het afnemen der ziekte verlichtsels zijn. Het laatste door de verklaringen van zoo vele geneesheeren ondersteund wordende, is niet wel denkbaar, en dus is het waarschijnlijk, dat het thans loopende gerucht niets dan waarheid bevat. Het officieel bulletin dus gewijzigd, vermeldt tusschen den 13den en 14den 433 zieken en 309 sterfgevallen, doch volgens bijzondere berigten, bij de onderscheidene mairien ingewonnen, zouden er van de geheele bevolking in denzelfden tijd 673 personen zijn gestorven.

In de omliggende gemeenten wil men opmerken, dat de ziekte zich voornamelijk langs de Seine verspreidt en dat de hooger liggende plaatsen, zoo hier als elders, vrij blijven, althans in geringere mate bezocht worden. Te Rouaan zijn in de laatste 24 uren slechts drie zieken geweest. Te Calais, maakt de kwaal grotere vorderingen.

— Het schijnt thans bepaald dat de schouwburgers niet zullen worden gesloten, maar dat het gouvernement 60,000 franken tot onderstand zal verstrekken.

— Van Marseille is gisteren eene telegrafische depeche overgebracht, welke het berigt inhoudt, dat de stad Bona door de Fransche troepen vermeesterd was. De Turksche bevelhebber Ibrahim Bey had zich gedurende eenige dagen in de sterkte de Casaba opgesloten en te weer gesteld, doch was eindelijk den 27 maart ook van daar terug getrokken. Voorloopig was de veroverde vesting door een honderdtal zeelieden, en door honderd inboorlingen bezet geworden, doch waren er dadelijk nog 500 man van Algiers tot versterking gezonden.

— De ontwapening der nationale garde gaat te Grenoble slechts zeer langzaam voort. De prokureur des konings heeft zich genoodzaakt gezien eenige der weerspannigen geregteijk te vervolgen; doch men is voor den uitslag beducht.

Uit de westelijke departementen, vooral uit Bretagne komen sedert eenige dagen niet anders dan droevige berigten. De pogingen om door gedurige brandstichting de bevolking in onrust en beweging te brengen, hernieuwen zich op onderscheiden plaatsen. Onder de muren van Lorient werden van den 5den tot den 8ten dezer, drie woningen in de asch gelegd, terwijl een geheel dorp op eenigen afstand, bij het afzenden der laatste berigten, een prooi der vlammen dreigde te worden. De Karlistische partij wordt beschuldigd deze jammeren aan te stoken; men zegt thans bepaaldelijk,

dat onderscheiden uitgewekenen hun verblijf op de eilanden Jersey en Guernesey hebben gevestigd, en dat zij van daar de bewegingen zoo in de Vendée als in Bretagne regelen. Hoezeer het bestuur door de woelingen in het westen wordt in het nauw gebracht, blijkt uit den ophaar, waarmee men de geringste voordeelen beoogt maakt. Als een gepraal, vermelden onder anderen de ministeriele bladen heden, dat zekere Delanhay, een hoofd der Chouans, aan een zeer natuurlijken dood is gestorven.

(Uit hoofde van den zondag geen notering der beursprijzen.)

Duitschland.

Frankfurt, den 13den April.

Aan de standen van het keurvorstendom Hessen, is op den 7 dezer van regeringswege kennis gegeven, dat men de zitting tot zoo lang wenschte gerekt te zien, dat nog eenige der belangrijkste ontwerpen konden worden onderzocht. Tot deze behoort zonder twijfel de wet op de drukpers, wopover thans wordt beraadslaagd. De vergadering schijnt vast te hebben besloten, om ten aanzien van dit onderwerp niet aan de vorderingen van het Duitsche bondgenootschap toe te geven; eenige der leden, wier invloed niet kan ontkend worden, hebben reeds voor eenige dagen hunne ambtgenooten daarop opmerkzaam gemaakt en hunnen wensch te kennen gegeven, dat men een geheel Duitschland het voorbeeld mocht geven, en aan de bemoeijingen van het bondgenootschap in de iuswettige aangelegenheden der staten, reeds dadelijk perk zoude stellen.

— Volgens berigten uit Weenen was de fransche gezant wederom begonnen aan de Poolache uitgewekenen paspoorten af te geven. Men zegt, dat dit zelfs het onderwerp eener overeenkomst met het oostenrijksche hof was geworden.

Zie hier een uittreksel uit de rede van den hertog van Wallington, in het hoogerhuis te Londen, bij gelegenheid van de jongste debatten over de tweede voorlezing der hervormings-bill, gesproken, en merkwaardig omdat het de billen, dat men zelfs de gevoelens des konings niet geschermd, maar in een verkeerd licht gesteld heeft, om tot het begeerde doekte komen; terwijl, aan de andere zijde, het gezegde van den hertog omtrent Frankrijk genoeg zien laat, hoezeer de tegenwoordige betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland gewijzigd zouden worden, hoe hij een verwerping van de bill en eene daarop volgende verandering van ministerie, de hertog weder in het bestuur van zaken kwam.

Men heeft zeer hoog opgegeven van de openbare meening, welke men beweert, dat zich sedert lang ten voordeele der hervorming uitgelaten heeft; maar ik betwijfel, en vrees niet daarin te worden tegengesproken, dat van het laatste van 1832 tot in het begin van 1831, de engelsche natie, in het algemeen, er niet weinig aan liet gelegen liggen. De fransche en belgische revolutien hebben deze begeerte opgewekt. Men heeft ook niet gevreesd, om een maatregel van dezen aard steun te geven, de persoonlijke gevoelens Zr. M. bij te brengen, die, zegt men, vurig een parlements-hervorming verlangt. Ik voor mij, mijlords, ik geloof geen woord van al hetgeen men te dien opzichte verkondigd heeft. Ik geloof dat de Koning den raad zijner raadgeeters volgt, en dat men zich geweldig bedriegt, in de veronderstelling, dat Zr. M. eenig belang heeft in de aan uwe lordschappen voorgedragene bill. Ik zal er nog bijvoegen, dat wanneer de wettige gevoelens des konings omtrent dit onderwerp door het land bekend waren, de edele lord Grey de onderhavige bill niet zou kunnen aangenomen krijgen. Aan den anderen kant, alle groote eigenaars en de bijna geheele middelklasse in Engeland beschouwen den maatregel als verdelvelijk. Het is derhalve niet waar, te zeggen, dat de geheele natie zich ten voordeele der hervorming geuit heeft.

Ik verzoek uwe lordschappen wel te overwegen, dat, door voor de tweede lezing te stemmen, zij met het ministerie de verantwoordelijkheid op zich nemen van al de rampen, die onvermijdelijk het gevolg er van moeten zijn, en zich blootstellen van ook eenmaal met de verwenschingen des volks te worden beladen, die anders alleen op de raadgevers van de kroon zouden neerkomen. Wil gij, mijlords, weten, hetgeen de revolutien en de omkeering van de billen te weeg brengen? beschouw hetgeen sedert twee jaren in Frankrijk omgaat. Gij zult zien, dat deszelfs gewoon budget, hoe veel moeite men zich ook gegeven heeft om de geweldige grootte te bedekken, 250 millioenen meer dan de budgetten der beide vorige regeringen bedraagt, welke men met den naam van de buitensporige regeringen der Bourbons bestempeld heeft, en in waarwil hiervan zijn er in twee jaren tijd voor vijftig millioenen buitengewone uitgaven geweest. Wat de lawaaiige rust in dat land aangaat, gij zult u herinneren dat Lodewijk XVIII en Karel X haar met een 500 of 1000 man gendarmerie konden verzekeren, terwijl het gouvernement, sedert de revolutie van juli, genoodzaakt is een magt van 60,000 soldaten te behouden, die voor het minst eenmaal te worden gereinigd wordt, om de rust in de hoofdstad te herstellen.

De hertog eindigde met de verklaring, dat hij niet, in het minst ten opzichte der tegenwoordige bill, zou toegeven en zich tegen al derzelver bepalingen zou verzetten, alhoewel hij eenige wel-nige hervormingen voorgedragene keurde.

(Het beeld van 'Nederlands' Konink.)

Beide hoort gij, als ze u zeggen:
 „Koning, gij zijt mensch en stof,
 Wees uw plaats door grootheid waar-
 Goedheid zij uw hoogste lof!” (dig,
Naar het Hoogduitsch. D.

Té Bazar bij **BROESE & Co.**, Boekdrukkers en Boekverkoopers.